

jeg da ogsaa senere hørt. Men det kan paa ingen Maade berolige mig — tværtimod, det Modsatte er Tilfældet — at man vil, jeg vil ikke sige indsnige, men søge at indføre i en saadan lille Veilighedslov en Forandring af eller dog en autentisk Fortolkning af Grundloven, en saadan ønsker jeg virkelig ikke i en lille Veilighedslov. Om man kunde ønske, at Grundlovens § 77 lod anderledes, er noget Andet, derom skal ikke udtale mig. Det er meget muligt, at jeg, hvis vi havde en Grundlovsbehandling, kunde samstemme med den ærede Ordfører i at foretage en Ændring i § 77. Det er slet ikke derimod, jeg udtaler mig; men hvad jeg udtaler mig imod er, at vi saaledes i en lille Veilighedslov bruge en Fremgangsmaade lige overfor Grundloven, som i ethvert Tilfælde kan gjøre det høist tvivlsomt, hvad Meningen skal være med den, i dette Tilfælde med dens § 77. Altsaa har det, jeg har hørt udtale, paa ingen Maade beroliget mig. Tværtimod, det Modsatte er Tilfældet, og jeg kan derfor ikke Andet end fastholde min Modstand imod disse Ændringer og fremdeles anmode ærede Medlemmer, som ville følge mig, om at stemme imod dem.

G. F. Larsen: Med Hensyn til Forstaelsen af Grundloven kan jeg erklære mig ganske enig med den ærede sidste Taler, og jeg beklager, at han næppe har hørt den Ytring, jeg før brugte om dette Punkt, idet han da vilde have forstaaet, at der ligger netop i dette Ændringsforslag aldeles ingen Fortolkning af Grundloven. Det, at denne Mellemfætning udskydes, gjør hverken fra eller til med Hensyn til Opfattelsen af Grundloven. Jeg deler altsaa ikke paa dette Punkt den Opfattelse af de folkekirkelige Forhold, som den ærede Ordfører gjorde gjældende; men Ændringsforslaget har jeg meget godt kunnet slutte mig til. Da jo nemlig disse Svinger have fundet Sted i en meget lang Række, i det Mindste 27 Aar — de begyndte vist med Johanneskirken — og altid have fundet Sted paa den Maade, at de Beboere af Staden, der ikke høre til Folkekirken, ikke ere blevne inddragne under Svingingen, vilde det naturligvis ikke være ganske heldigt nu at inddrage dem derunder. Dette kunde fremkalde Spørgsmaal og Konflikter, som det slet ikke var rart at reise, og derfor kan hele Foranstaltningen nok have sin Betænknelighed ogsaa fra dette Synspunkt. Selvfølgelig skal Grundloven respekteres, men den vil aldeles ikke kunne paavirkes af denne Lov, som her gives. Altsaa, Grundloven skal i ethvert Tilfælde iagttages, ligemeget, hvad der staar i denne

Lov. Med Hensyn til den Ændring, som synes at have vakt mest Anstød hos det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Gad) og den høitærede Kultusminister, nemlig Ændringen til § 2, hvorefter Ordene: „efter indhentet Betænkning fra Kommunalbestyrelsen“ skulde rettes til: „efter Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen“, maa det dog være mig tilladt at bemærke, at naar det først staar i en Lov, at en vis Autoritet, som ikke er ganske ubetydelig, nemlig Kommunalbestyrelsen, skal høres, at dens Betænkning skal indhentes, og at der først derefter skal nedlægges Forestilling hos Hs. Majestæt, saa er man i Grunden bunden. Det vil være høist vanskeligt efter indhentet Betænkning at gaa imod den Erklæring, som gives af Kommunalbestyrelsen, det vil man vistnok ikke indlade sig paa. Jeg tror altsaa i og for sig, at det hverken gjør fra eller til, om man bruger det ene Udtryk eller det andet. Noget helt Andet er det, om der i Lovforslaget havde staaet udenvidere, at der kunde forholdes saaledes med Hensyn til Svingingen af kirkelige Bidrag, som der i Genhold til Lovgivningen og allerhøieste Resolution maatte anordnes, uden at Kommunalbestyrelsen havde været nævnt; men er den først nævnt, er man rigtignok temmelig bunden ved dens Erklæring. Dernæst tror jeg ikke, at det, at den kal. Resolution er knyttet til en Betænkning fra Kommunalbestyrelsen, betyder videre Meget eller kan vække konstitutionelle Anstød; thi i Virkelighed er det jo ikke saaledes, at det er den kal. Resolution, der er bunden til denne Erklæring af Kommunalbestyrelsen, men kun Ministerens Indstilling, idet der selvfølgelig ikke gjøres nogen som helst Indstilling, hvis Betænkningen gaar imod en saadan Foranstaltning. Det vil altsaa ikke være Kongen, der kommer til at staa overfor en ugunstig Erklæring af Kommunalbestyrelsen. Det vil selvfølgelig i Indstillingen være at oplyse, hvorledes Kommunalbestyrelsen har udtalt sig om denne Sag, det er den hele konstitutionelle Betydning, denne Erklæring vil faae. Jeg tror derfor heller ikke, at denne Ændring har saa stor principiel Betydning, som man har lagt ind i den. Det er jo heller ikke saa ganske saa Foranstaltninger, som i Lovgivningen ere knyttede til Kommunalbestyrelsernes Samtykke. For ganske nylig have vi jo saaledes omtalt her, hvorledes alle Sundhedsvedtagter paa Landet jo ere aldeles bundne til Kommunalbestyrelsernes Samtykke, ja endog i den Grad, at dette Samtykke kan sætte dem ud af Verden, hvilket der jo ikke er Tale om her. Det er altsaa ingenlunde noget nyt Princip, her er foreslaet. Jeg